

Niks of niks

Jan Decorte heeft het behang van de muren getrokken. Met het behang is de bepleistering meegekomen. Waarna hij de binnenmuren heeft gesloopt en van de spouwmuren is alleen de tussenruimte overgebleven. Van het dak is enkel het gebinte behouden. Gaten in de muren doen vermoeden dat er ooit een raam en een deur gezeten heeft. Een vertrouwde procedure van architect en tegelijk bouwheer Jan Decorte. Voor hem geldt wat Paul van Ostaijen stelde in zijn groteske *De stad der opbouwers...* 'om iets te kunnen opbouwen moet je afbreken.' Wat bereikt De Corte er met zijn bouwplannen telkens mee? Dat hij iets opbouwt door het afbreken.

Guido Lauwaert, Knack Blog, 13 januari 2012

Zijn nieuwe productie *Niks of niks* (* * *) verschilt dus niet van de oude, als er niet die kwadratuur van Decorte was om uit het opgebouwde ruïne een verrassend pand neer te zetten waarin het lekker spelen is, waarnaar het lekker kijken is. Spelers en kijkers tevreden.

Il Fafoulio "*Niks of niks*" is gebaseerd op **Much ado about nothing** van William Shakespeare, een stuk van niks dat over niks gaat, dan over een banaal liefdesconflict van twee paren. De ene wil de andere maar de andere wil de ene niet. Bij het tweede paar is het net omgekeerd. Beiden willen elkaar, maar een roddel doet de bruidegom net voor het huwelijk beslissen af te haken. Maar de roddel wordt ontroddeld zodat op de valreep alles goed komt.

Jan Decorte is de verteller [il fafoulio = de man die om het plezier erop los foefelt met het basismateriaal], terwijl Sigrid Vinks [Beatrice], Waas Gramser [Hero], Kris Van Trier [Benedick] en Herwig Illegems [Claudio] de twee koppels spelen. Soms kruipen ze in de huid van een ander personage, op de wijze waarop men een uitspraak van iemand anders ter sprake brengt. Het vertelde spel wordt af en toe onderbroken door een dans, op een primitieve maar werkelijk hoogst amusante wijze. De muziekkeuze, van Sigrid Vinks, is een schot in de roos. Vlaamse polyfonie van de 14de, 15de eeuw. Het oorspronkelijk stuk zit vol kreupele verzen, houterig proza. Het lijkt wel of Shakespeare het opzettelijk heeft gewild, om het belachelijke van het conflict aan te dikken en de edelen op de kakpot te zetten. De Corte heeft zijn motorisch gestoorde theatertaal behouden, maar hem rond laten draaien, een truc waarmee hij wonderlijk genoeg hetzelfde effect bereikt als Shake.

Relativering tot het uiterste

Een stuk van Jan Decorte, ontgensprekelijk, maar de twee pistons zijn de vrouwen. Goed, het is een liefdesverhaal met de vrouw als inzet, maar Sigrid Vinks en Waas Gramser, trekken de mannen omhoog. Zij sleuren hen mee het spelplezier in. Dat de eerste namen van de verteller en de personages in onderkast [zonder kapitaal] staan in deze beschouwing is opzettelijk. Jan Decorte drijft de relativering, het niks nog naakter maken dan het al is, tot het uiterste. In het tekstboek, een aanrader, qua schijn en zijn, staan zelfs geen leestekens. De taal van Decorte lijkt op een mix van Zuid-Afrikaanse boerentaal en eerste kinderspraak. Uitgeschreven valt nog meer op dat hij de ontwikkelde mens van zijn cultuurharnas ontdoet. Een voorbeeld voor wie mijn simpele benadering te ingewikkeld is [de schuine strepen zijn van eigen hand en geven de verspringing der regels aan]: 'ja nu is / teruit / dakni / doot / ben / klag ier / anders / goe / méiedereen / die huilt / en mijnaar / streelde / en bad //

Thuis bij familie

Omringd door wereldwijde financiële en politieke conflicten, en een mediacrisis, parodieert Jan Decorte een liefdessoepje van een week. Thuis bij Familie. De onderlaag is duidelijk. Zelfs de slimste mens en al wat er vlak onder staat wendt zich af van de rampbulletins waar de media garen om spinnen, en kiezen voor 'ontspanning'. Want het schreien kan alleen vermeden worden door het lachen. Wie duiding geeft bij catastrofe of ongeluk is een vijand van het volk.

Niks of niks is een voorstelling met een diepere bodem. De toeschouwer heeft voldoende aan zijn boordcomputer om veilig te landen. Allen daarheen en meevliegen!

NIKS OF NIKS – Tekst en regie Jan Decorte – productie Bloet, Comp. Marius & Kaaitheater.